

Perment és levélét ki nem fogadják.

Előfizetési árak:
Helyben házhoz hordva, vagy
váltóra postán küldve:
Egész évre . . . 6 frt — kr
Félre . . . 3 —
Negyedre . . . 1 — 50
Külföldre egész évre 80 frank.

Egyre adom két ár, a kapható
a külföldi irattal és Gross Öst-
tár lettköllektől mentes.

BRASSÓ.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Hirdetők levéltárnak a kiad-
bivalban

Hirdetők díja:

4 hasznos gúrnód-sor vagy
annak helye 6 kr. Nagyobb és
többi hirdetéseknek kére-
sény. Minden egyes hirdet-
mény után meg kell 30 kr.
belváltó fizetendő.

Külön díj: kétféleképpen 10 kr

Hirdetők és Képfők által
előre fizetendő.

Megjelenik hetenkint háromszor: kedden, csütörtökön és szombaton.

Főszerkesztő:
D^e WRISZ IGNÁCZ
ígyvél.

Szerkesztési iroda:
Brassó, Lipácz 10. szám alatt.
hova a lap szerkesztéséhez küldendő közlemények.
Kéziratok vissza nem adandók

Feladó szerkesztő:
D^e FISCHER ÁKOS
ígyvél.

Parlamentáris hang.

Mintha a házassági reform
általános tárgyalása alatt teljesen
kimerült volna minden hárs és szen-
vedély, minden gyűlölet és düh, mely
a képviselők — különösen az ellen-
zökiek — szívében az utóbbi évek-
ben összegyűlelt: oly békésen és
udvariasan, oly lovaságban és elő-
nyesen halad a részletes tárgyalás.
Ma nem lehetett hallani egyetlen
nyers szót, egyetlen gormba közbe-
kiadást sem.

Ha valakinek észrevétele volt,
vagy módosítványt nyújtott be, vagy
nyugalommal meghallgatták az illetőt,
előkelő bizottsággal megfogalmazták
és nagy barátságos — leszavazták. Így
járt, hogy konkrét példát idéztünk,
egyebek közt az ifjú Szapáry László
gróf is. Mindenfajta természetes és
névelőse folytán sajátját való abbe-
folyasztás alkalmazása mellett az in-
dividuumok, hogy in extrémis enged-
tessek meg a lekérdezőknek, mint az
esetű hívatlasi pályahelyettesek,
képviselelőnek és ad hoc állami funk-
cionáriusoknak, hogy a valdizás-
sáknak rendemi kívánatát összead-
hassák; azonban kötelezettségek a lek-
dező, hogy az esetűről 24 óra alatt
jelentést tegyen az illetékes híva-
talhoz.

Az általános vita idején, mikor
a házban oly magára csapkodtak fel
a hullámok és minden oldalon egy
pro mit contra a legelőbese hang-
nemet használtak, szép vihart idé-
zett volna elő az ifjú grófnak erő-
sen skolasztikus ihletű kislelete, a
mennyiben becsületlen megzőeskö-
l-

ték volna ez a parlamenti kezdőt.
Ma egy rövid mosolygással és azzal a
megjegyzéssel intézkét a dolgot,
hogy először ott, hol kellesz van, az
esetű hívatlank sem lesz messze,
és hogy másodszor sem biztosíték,
sem szankció nincs arra nézve, hogy
a polgári lakosság meg is tegye a vo-
natkódó jelentést.

Még előzőlebbe, sőt a leghatá-
rozottabb szövevényekkel találkoztunk
Apponyi Albert gróf, a ki ma igen
elegikus hangulatban volt: — tres
padok ásitotak mögötte, mintha egy
éjen át meghalt volna párta. A bol-
dogtalan házasságokról, bántalmazott
nőkről; férfjéről, kik bűnösök lettek,
meghaltak, vagy épen csak tövéből
bűl lettek meghaltaknak tartva és
hasonló borzalmas viszonyokról
szóló fejezöt követezték, már min-
ket az élet, ez a legrettenetesebb és
legtermékezebb regényről szokott
szólni.

Gróf Apponyi húrral gazdagon
ellátott szívének és csodás orona-
játékának valamennyi regisztret fel-
huzta a torkában, hogy szívmegindító
szavakban csejtette a politikát, mely-
ben a szegény asszony el, kinek egy
undok gonoszlelvő gyűgösesget és
brutálisitást türnie kell; aztán a lelki-
ismereti gyűlöletnek, melyeknek alá
van vetve az a nő, ki első férjét
halottnak híven, másodszor nem fér-
hez és élve ismét maga előtt látja
az első férjét. Az egyházilag így ese-
tekben az első házasságok ismeri el
örvényesnek, az új törvény pedig a
másodikat. Ha most az esetű rá vá-
laszol, mily borzastól lehet rá nézve,
ha oly házassági kötelekben kell

maradnia, melyet Isten előtt érvény-
telennek tud! Ezek pedig oly dolgok,
melyek érdemesek a megfontolásra,
és e megfontoláskán szabad huszon-
négy órát szentelni a ezért a mai
tárgyalást megzaklatni és csak hol-
nap folytatni.

Erre feltek az ellenfél, Szilágyi
Dezso, udvariasan meghajoltva a kar-
ját és szólva: Miért ne? Ha Apponyi
gróf elmékedni akar, csakis méltá-
nyos, neki időt engedni erre. Azután
— alkalmasint, hogy megkönyítse a
nemes grófnak a gondolkodást, —
ugy mellesegg hozzávetette a gálás
Szilágyi, hogy először rendkívül ritka
az a holtak voltak visszatérése, az
ily előkint elttaneknek rendesen
gy okák vannak, hogy ne támadja-
jak fel korábbi ténykedésük szinhe-
lyén; hogy másodszor a törvény gon-
doskodott róla, hogy az önkénytelen
bigamistá ne, ha lelkiismerete győrti,
megtagadhasa a második házasságot,
még pedig a 74. §. alapján, a mely
§ tövéből miatt enged meg a házás-
ság megtagadását. De azért a mi-
nister nem vette vissza galans ígé-
retét, hanem csak annyiban szorította
meg, a mennyiben az illető fejezöt
tárgyalását holnapra halasztották,
ma azonban a következő fejezeteket
tárgyalta a ház.

Ryennek szeretem én Magyar-
országomat! A mit mondani, ellou-
vetni, vitatni, támadni és védeni kel-
lett tízes nyelvekkel és a legelőbese
parlamentáris fejezvevekre, az bősé-
gesen használja és kihasználva lett
a hosszú, részetek át tartott általános
vitában: a lehetetlen vitában békésen
lehet és kell szabbeli részleteket meg-

fontolni. Így keletkezek a jó törvé-
nyek és intézmények, melyek bele-
élik magukat a nemzet vértébe.

Az in generali hatalmas szava-
záshoz méltán és bizonyony hatáto-
sán sorakozik a békés részletes tár-
gyalás és ha aztán a főrendiház elé
kerül a javaslat, ezzel tisztá magyar
bort a csalóház; erős, zamatos,
magát itató természetes bort. És ki
fogja hajtani a kelyhet; ki, az utolsó
cseppig!

Belföld.

Szinte lehetetlen, hogy a mit jelen-
tenünk kell. A kötelező polgári házasság
törvényjavaslatát tegnapelőtti részleteiben
is le tárgyaltuk. Tegnap már a harmadik
szavazás volt a most átküldik a főren-
diház tárgyalás végett.

Szilágyi Dezso igazságügyminisztert
családi gyászra meghívására abban, hogy
az utóbbi tárgyalást végezze, mondógra
kiválasztották Erdélyi Sándor államtitkár
küldötté a házba. Az államtitkárnak azo-
ban nem nyílt alkalm a javaslatat védel-
mezni — támadók hiányában. Mindössze
is Vester Imre nyújtott be határozati
javaslatot a válás megkönnyítése érdeké-
ben, mit azonban később visszavont; Ap-
ponyi Albert gróf pedig módosítást
kérvénnyel előkelt. Wekerle Sándor
miniszterelnök azonban alkalmat rejt ma-
gának arra, hogy Apponyi fejtegetése-
re válaszoljon s a kormány álláspontját a
házassági bontó okok kérdésében ki-
magyarázza.

Rendkívül érdekes volt a ministe-
relnököt az igazságügyminiszter szerepében
látni, melyet kézzel sikerrel töltött be.
Látható volt ebből a látásból, hogy ve-
lami túlmennyig vagynak! Hő, jó a
boszork, mert mikor úgy költök fel, mint
annak a törvénye, a hova látható leteszed,
odargasz az azt hinned, hogy tud a föld...
Így beszélt egyik munkás a mintha
a mult emlekei lelkesedése hoztak volna.

Tíz-tusztok nekem a bántástól a azért
azonan meghagytam Marinak, hogy
azon nekik egy liter (ok) bort a mitűn
még egyszer lyuk és a ház oldalához
támasztott kaszkára pillantottam, koscsa
bát és elindultam.

A munkások készen voltak nekem, mond-
ván: „Áldjon meg az Isten!” én pedig
közszemmel közszemnek mentem.

Már távol voltak tőnk a a mint vis-
szegény munkások haza a leveleket fele-
ségeink és gyermekeinknek.

TÁRSZ.

Az „Utolsó”-koresmánál.

— Koroja Remiánál.

Irtá: Páncz János, fordította: Kósa Ferenc.

(Vége)

— Ne hárd, hisz ugyis jól van dol-
god! — mondanék és vállára ütöttek.

— Ez az oka, hogy megmaradtam,
fejje meg a fű a koresmánál, a kuzszo-
lák és mindent; azonban megmondottam,
hogy nem épen rossz az, a mi kezzeimben
van és hogy ilyen alkalmas helyen fekvő
koresmán ritkán lehet találni. Váár idején-
ben tényleg ezekeres és kereskedő áll
meg itt nálam: mert szíváseben hűvös,
meg itt egy éjnekára, minthogy ócsókán,
mint Kálmán. Szó sincs róla, vásárkor
én meg egyéb árucikkeket is, mert
akár bárminek is ügy kereslete van.

— Ugy látom, hogy ön is csak azért
jaigat, tudja ugy, hogy ne hallgasson...
Sokan szeretnének az ön bőrében lenni.

— Jó az Isten! — mondá nyugod-
tan Marin és földre szegőz tekintetét.

• • •

Jól kipihenem magamat, ittam egy
csókját és utra készültem.

— Aloxi, — kiálték, — fogj be!

Aloxi beszéde elégedett a szoms-
zédságban a koresmánról és a mielőtt
hangomat meghallá, felugrott és a kores-
mánhoz, hogy szeretet volna
meg maradni s ez nem is csuda, mert a
koresmánról némes szavai és testhez
tapadt ruhája elbűvölők voltak, de mind-
amellét sem tehettem mások, mert ma
még két órá kellett a falig utaznom.

Kiléptem a bésből (bördely), s a
koresma külsőben néhány munkást és
több személni, kik az erose alatt be-
szélgtek. Mindenkinek pila vonta a szájában,
de mielőtt megállítottam engem, kivet-
ték azajkából a pipát s levelet kárpot-
tak. Közlebebelő megzémönt öket a mint
vörös kapucniát látni széles boszorkor-
jaikkal, mindjárt tudtam, hogy más vi-
degről valók.

Egyelőre semmit sem szóltam.

Egyik közülük állatöltojébe dugta
kezét s kivet egy üveges tintát, tollat,
papírt és irni kezdett. Mindnyájan az
írásra fűgessztek szemeket s egyik sem
nézett többé reám. Ezalatt lódobogás hal-
lottam; Albanset föl éréztek 4 lovas,
fehér ingben, fejükön kis sapkával s út-
mentek át, a hova felváltás végett ige-
kentek.

A munkások figyelmét is felkeltőtté
a lódobogás és mindnyájan a kalarsai út
felé tekintettek.

— Hát hova valók vagytok? — kér-
döm ekkor tollk.

— Ma a Bánátból jövünk, uram, —
mondá egyik közülük s mindnyájan reám
tekintettek.

— Jó lovas legények ezekt! — tövé-
hozta és a nagy utat fel irányoztam tükim-
tetemet, a honnan perlonget emelkedett.

— Mi is volnunk katónák, — mondá
az egyik munkás — mi is tudjuk, hogy
ma a császári parancs a munkát lyent látnak,
né a szivink, uram! Különben midőn a
boszorkos hadárókat látjuk, mert mi is
hátrékök vagynak! — teré hozzá a mun-
kás s egy mélyet sóhajtott.

